

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

Членове: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ П. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20266000600001 по описа за 2026 година образувано по въззивна жалба и допълнение към нея на адв. П. Т. от САК – защитник на подсъдимия бивш старши сержант З. Г. И. от ***, срещу присъда № 6/08.10.2025 г., постановена по нохд № 28/2025 г. на Военен съд – София.

С обжалвания съдебен акт подсъдимият бивш старши сержант З. Г. И., е признат за виновен в това, че на 03.05.2024 г., като назначен в състава на охраната дневна смяна за времето от 08.00 ч. до 20.00 ч. в обект комплекс *** в гр. С., около 17.30 ч. повредил противозаконно чужда движима вещ, собственост на ***, като изсипал захар и вода в резервоарите на:

- служебен лек автомобил марка „***“, модел „***“ с рег. № ***, в резултат на което след необходими и извършени ремонтни операции за възстановяване на същия били подменени горивен филтър, дизелово гориво 28 литра, почистване на резервоара и горивопроводите, като размера на причинените имуществени вреди възлиза на 309,17 лв. с ДДС;

- служебен лек автомобил марка „***“, модел „***“ с рег. № ***, в резултат на което следвало да се извършат ремонтни операции за възстановяване на 4 бр. разпръсквачи горивни дюзи, хидравлична глава помпа, регулатор на налягането на помпата, смяна на горивен и маслен филтър, дизелово гориво 48 литра, подмяна на маслото на двигателя, почистване на резервоара и горивопроводите, извършена диагностика на горивна помпа и дюзи, проверка и настройка след ремонта на помпата и

дюзите, като размера на причинените имуществени вреди възлиза на 3924,95 лв. с ДДС или общ размер на причинените имуществени вреди в размер на 4234,12 лв. с ДДС, поради което и на основание чл. 216, ал. 1, алт. 2, вр. 54 от НК, е осъден на една година „лишаване от свобода”, като изпълнението на така наложеното наказание „лишаване от свобода” е отложено за изпитателен срок от три години.

Съдът се е разпоредил с веществените доказателства по делото и се е произнесъл и за разноските по делото.

В жалбата и допълнението към нея на адв. Т. се сочи, че обжалвания съдебен акт е постановен при нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и наложеното наказание е явно несправедливо. Настоява се да се постанови нова присъда, с която подсъдимият да бъде оправдан по предявеното обвинение. В допълнение към жалбата (допълнително изложение) защитникът поддържа исканията си за постановяване на нова оправдателна присъда спрямо подсъдимия З. И. като атакуваният съдебен акт бъде отменен. При условията на евентуалност се иска връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първата инстанция. Изтъкват се конкретни доводи за нарушаване на материалния закон при осъждането на подсъдимия по обвинението. Твърди се, че неправилно са кредитирани показанията на свидетеля М., че по отношение на автомобила „***“ не са събрани годни доказателства, които да подкрепят обвинителната теза на прокурора. В условия на евентуалност се поддържат доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, изхождайки от близо двадесетгодишната служебна биография и процесуално поведение на подсъдимия. В заключение се иска да се отмени атакуваната присъда като неправилна.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимия отново иска да се постанови нова присъда, с която З. И. да бъде признат за невинен и оправдан по повдигнатото обвинение, а в условията на евентуалност първоинстанционния съдебен акт да бъде отменен и делото върнато за ново разглеждане на основния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения. Изтъква се, че единственото пряко доказателство за авторство на подсъдимия по отношение на лекия автомобил „***“ са показанията на свидетеля С. М., а за лекия автомобил „***“ няма очевидци на деянието. Не било доказано посещението на подсъдимия в търговския комплекс „***“ за покупка на пакет захар. Нямало и доказателства за наличие на вода в източената течност от съдържанието на резервоара на ***-та от техническия персонал на ***. Сочат се показанията на свидетеля С. Б., който в съдебно заседание от 16.06.2025 г. посочил, че свидетелят М., когато му е докладвал за инцидента е употребил думите „решихме да си го изкараме“, тоест в множествено число, което касае и подсъдимия и него самия. Защитата твърди, че това не е било разузнавателна беседа, както сочи съдията-докладчик от основния съд. По отношение на проведеното дисциплинарно производство се сочи, че същото е тенденциозно с оглед задаваните въпроси: „Ти ли сипа захар

в автомобила, кого определяш за възможен автор?“. Сочи се, че още оттам подсъдимият е бил нарочен за автор на деянието. Изтъква се за допуснато процесуално нарушение това, че прокурор е възложил на ***, което е ощетеното юридическо лице, действия по разглобяване на автомобилите и изследване на механизъм за възможно увреждане, което е недопустимо. Посочва се, че тези действия няма как годно да бъдат закрепени като валидна доказателствена информация. Налице било невалидно протичане от процесуална гледна точка на доказателствената верига и по отношение на огледа на процесните вещи (автомобилите) и фактът, че са съхранявани в ***. Отделно обвинението, което е повдигнато на подсъдимия изисква посегателството да е насочено към субстанцията на вещта. Твърди се, че самото гориво, почистването на части не са вреди в горния смисъл. Оспорва се, че към стойността на вредите от обвинението е добавен и данък добавена стойност, което е неправилно.

Подсъдимият в съдебно заседание поддържа казаното от адвоката си и иска да бъде оправдан.

Представителят на прокуратурата в съдебно заседание счита, че жалбата на защитата и допълнението към нея са неоснователни, а присъдата е правилна и законосъобразна. Няма извършени процесуални нарушения, както и пороци в оценъчната дейност на първоинстанционния съд. Искане се съдебният акт да бъде потвърден. По отношение показанията свидетеля Б. се твърди, че същите съдържат оценки, а не свидетелстват за конкретни факти. Няма пречка според прокуратурата служители на *** да разглобят автомобилите, предмет на делото в сервиза на службата, с оглед констатиране на техническите проблеми с тях. Не се споделя твърдението на защитата, че повреждането на горивото не нарушава субстанцията на вещта (автомобилите). В заключение се счита, че наказанието е определено правилно от основния съд, като то е към минимума от предвиденото в закона за това престъпление. Правилно квалификацията на деянието е възприета от основния съд без приложение на чл. 26 от НК.

Военно-апелативният съд, като прецени всички събрани по досъдебното производство и пред първоинстанционния съд доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 314 от НПК установи следното:

Жалбата и допълнението към нея са подадени в срок и са процесуално допустими.

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият бивш старши серж. З. Г. И. на длъжност „***“- охранител в група *** на *** бил на кадрова военна служба в *** (***) през периода 17.03.2008 г. до 05.07.2024 г. Изпълнявал служебните си задължения и поставените задачи, но допускал отклонения от изискванията, посочени в

длъжностната му характеристика и вътрешните документи регламентиращи постовата дейност в ***. Към учебния процес се отнасял безотговорно, като не посещавал редовно задължителните занятия, свързани с повишаване на професионалната му квалификация и постигал ниски резултати на изпитите. Преди налагане на дисциплинарното му наказание „уволнение“, бил наказван три пъти с „мъмрене“, „строго мъмрене“, „мъмрене“. Два пъти бил награждаван с парични награди и един път с грамота.

Подсъдимият бивш старши серж. З. Г. И. от *** на длъжност „***“ – охранител в група *** бил определен за времето от 08.00 ч. до 20.00 ч. на 03.05.2024 г., (съгласно утвърден график за дневна смяна, на основание Заповед № ***/02.05.2024 г. на началника на сектор *** на *** гр. С., регламентираща назначаване на служители за охраняеми обекти, за обект Комплекс *** – л. 21 и сл. т. 5 от ДП), съвместно със св. мл. с-т С. М. М., като дежурни служители и изпълнявали служебните си задължения на пост КПП – наблюдение и периодични обходи в охраняемия район и около периферията му /външен обход/ със служебни автомобили в определени часови диапазони. Двата били длъжни да реагират при сигнали за нарушаване на периметровата охрана. В посочения охраняван обект, за изпълнение на служебните задължения били зачислени автомобилите - *** ***, с рег. № *** и *** ***, с рег. № *** /високопроходим джип/. По време на дежурството двамата служители имали регламентирани почивки, като през това време били т.нар. „тревожна група“. Докато били „тревожна група“ служителите били длъжни да реагират на сигнал за нарушение или на подадена команда от дежурния офицер, а когато нямало такъв сигнал или команда могли да почиват в сградата на дежурната (наричана на вътрешен жаргон „пулт“), да се хранят, да тренират във фитнес-залата на дежурната и т.н.

През месец април 2024 г. било изплатено допълнително материално стимулиране /ДМС/ на служители от отдел 02 на ***. На 41 бр. служители, между които били подс. З. И. и св. С. М. била изплатена индивидуална сума в по-малък размер.

На 03.05.2024 г. сутринта, непосредствено преди инструктажа и след застъпване на пост на КПП в обект Комплекс *** свидетелят мл. серж. С. М. и подсъдимият ст. серж. З. И. обсъждали размера на получените средства за допълнително материално стимулиране /ДМС/. Двата получили по-малък размер от другите си колеги, тъй като не посещавали редовно занятия свързани с учебния процес. Подс. З. И. бил много ядосан от това и казал на С. М., че не може да прости ощетяването и че е намислил нещо. Около 11.00 ч. на 03.05.2024 г. подс. И. и свидетелят М. отстъпили от пост КПП и застъпили на пост „тревожна група“. Отишли във фитнеса, находящ се в обекта и направили тренировка. След като приключили тренировката около 13.00 ч.-13.10 ч. направили външен обход на охранявания обект, след като получили разрешение за това от гл. старшина К. С.. Началникът на сектора - полк. С. Б. също бил информиран. Подс. З. И. го уведомил, че със св. С. М. и със служебен автомобил *** ***, с рег. № *** след обхода ще отидат до магазин

„***“, находящ се в близост до охранявания обект на бул. „П.“, за да си закупят храна. Поради официалните почивни дни 03.05.2024 г. до 06.05.2024 г. столът на резиденцията не е работел. Преди да застъпят отново на пост КПП, около 13:30 часа на 03.05.2024 г. със служебния автомобил „***“ двамата отишли до посочения магазин. След закупуването на необходимите хранителни продукти, свидетелят мл. серж. М. излязъл първи от магазина и изчакал колегата си в колата. При идването на подсъдимия ст. серж. З. И., мл. серж. С. М. забелязал, че колегата му оставил пакет, с изписан текст „захар“ на задната седалка. Върнали се в резиденцията и застъпили отново на пост КПП.

Около 17:00 часа, когато двамата служители отново застъпили на пост „тревожна група“, подс ст. серж. З. И. съобщил на мл. серж. С. М. да дойде с него, тъй като ще направи нещо и да го закара към ***. Водач на автомобила „***“ бил св. С. М.. Отправили се в посока към ***, без да спират продължили към Зона № 13, находяща се на територията на ***. Пространството в този район било обрасло с растителност и шубраци, нямало видимост от околните обекти, нямало изградено видеонаблюдение. Тези факти били известни на подсъдимото лице. Когато спрели там, около 17.30 ч. подсъдимият З. И. извадил пакета със захар, отворил гърловината за зареждане с гориво на служебния автомобил „***“, „***“ рег. № *** и започнал да изсипва захарта, след което излял /плиснал/ вода от шише, част от която вода също влязла в резервоара. Св. С. М. бил изненадан от действията на колегата си, не знаел как да реагира. Подсъдимият ст. серж. И. разпоредил на св. мл. серж. М. да отвори предния капак на автомобила, за да изсипе захар и в гърловината за двигателното масло, но св. С. М. отказал. Качили се отново в автомобила *** и се върнали към дежурната стая. При излизане от автомобила, подсъдимият ст. серж. И., държейки пакета със захар казал на св. С. М. „...сега е ред и на джипа...отиди да пазиш до вратата...“. В района около дежурната стая също нямало изградено видеонаблюдение и това също било известно на подсъдимия. Мл. серж. М. поискал от ст. серж. И. да отидат заедно към дежурната стая. След като се прибрали, подсъдимият излязъл незабелязано от никого и отишъл до паркирания на няколко метра от дежурната стая лек автомобил „***“, модел „***“ с рег.№ *** и сипал захар в резервоара му, след което отново се прибрал в сградата на дежурната. Тези действия на подсъдимия З. М. не били видени от никого. Впоследствие няколко дни след случилото се, по време на обход на 09.05.2024 г. по бул. „П.“ в гр. С., автомобилът *** *** загубил мощност и загаснал и бил транспортиран до *** с репатриращ автомобил.

На 08.05.2024 г. с поръчка № ***/08.05.2024 г. (л. 92, т. 5 от ДП) в авторемонтната работилница на службата /***/ постъпил за ремонт служебен лек автомобил „***“, модел „***“ с рег. № ***, зачислена на с***. Като повреда било посочено, че не може да й бъде заредено гориво. Автомонтъор-свидетелят главен старшина Е.Б. И. извършил технически оглед за да се установи защо при зареждане от бензиноколонка, горивото не постъпвало в

резервоара. В гърловината водеща към горивния резервоар напъхал гъвгав маркуч, но по-голямата част от него не влязла. При изваждането му забелязал, че по маркуча имало полепнало бяло кристално вещество, наподобяващо захар. Тези действия били извършени в присъствието на полк. Г., старшина К.Д.М. и старшина Р.С.М..

Главен ***-автомонтьор Р.С.М. предприел действия за почистване на горивната система на автомобила. След източване на горивото от резервоара, видял, че на дъното му имало неразтворено вещество, също наподобяващо захар. Резервоара и горивопроводите били почистени чрез пароструйка с топла вода, бил сменен горивния филтър. След зареждане с ново гориво, двигателят стартирал и заработил. Автомобила бил предаден за извършване на пробегово изпитание и допуснат до експлоатация.

На 13.05.2024 г. с поръчка № *** /13.05.2024 г. (л. 89, т. 5 от ДП), в *** /авторемонтната работилница/ постъпил за ремонт друг служебен лек автомобил „***“, модел „***“, с рег. № ***, зачислен на с***. Същият бил докаран с репатриращ автомобил в района на ***. Като повреда било посочено, че по време на извършване на външен обход загубил мощност, разтресъл се и двигателя загаснал. След извършен оглед старшина Р.С.М. - автомонтьор в ***, видял, че в гърловината за зареждане с гориво имало наслагвания и бучки на бяло кристално вещество, наподобяващо захар, като на допир било лепкаво. Тези действия били извършени в присъствието на полк. Г. и старши сержант К.Д.М..

На 14.05.2024 г. непосредствено след установяване на веществото, наподобяващо захар във втория автомобил /“***“/, било извършено запечатването му - поставени слепки. Така извършените действия били протоколирани в протокол с рег. № ***/15.05.20204 г. – л. 71-86, т. 5 от ДП.

По повод на двата случая била назначена вътрешна служебна проверка, съгласно Заповед № ***/10.05.2024 г. на Началника на ***, изм. със Заповед № ***/15.05.2024 г., изм. Със Заповед № ***/17.05.2024 г. За председател на комисията бил назначен полк. М.Ф.А. - началник на отдел 02. В резултат на тази проверка подсъдимият З. И. бил уволнен дисциплинарно.

От заключението на комплексната автотехническа и оценителна експертиза, изготвена от вещото лице С. Д. (л. 85-92, т. 2 от ДП), се установява, че за лек автомобил „*** ***, с рег. номер ***, след необходими и извършени ремонтни операции за възстановяване били подменени горивния филтър, 28 л. дизелово гориво, почистване на резервоар и горивопроводи, като стойността на ремонтните и възстановителните работи възлизал на 309.17 лева с ДДС. По отношение на лек автомобил „*** ***, с рег. номер ***, за отремантирането му следвало да се извърши следното: за подмяна били 4 бр. разпръсквачи на горивните дюзи, хидравлична глава на помпата, регулатор на налягането на помпата; необходими операции за възстановяването на лекия автомобил били смяна на горивен и маслен филтър, подмяна на маслото на двигателя, проверка и настройка след ремонта

на помпата и дюзите. Размерът на ремонтните и възстановителни дейности, респ. размерът на причинените имуществени вреди възлизали на 3924.95 лв. с ДДС. Общата стойност на ремонтните и възстановителни дейности, респ. размерът на причинените вреди към 03.05.2024 г. възлизал на 4234.12 лева.

Според заключението на физико-химичната експертиза, изготвена от вещото лице А.П. (л. 108-111, т. 2 от ДП), в представените за изследване три броя обекти – памучна отривка, прозрачна пластмасова чаша и прозрачна отрязана пластмасова бутилка е било открито бяло кристално вещество, което представлява захароза (рафинирана захар), наричана още бяла захар или трапезна захар.

При тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че с описаното деяние подсъдимият бивш старши сержант З. Г. И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 216, ал. 1, алт. 2 от НК, тъй като на 03.05.2024 г., като назначен в състава на охраната дневна смяна за времето от 08.00 ч. до 20.00 ч. в обект комплекс *** в гр. С., около 17.30 ч. повредил противозаконно чужда движима вещ, собственост на ***, като изсипал захар и вода в резервоарите на:

- служебен лек автомобил марка „***“, модел „***“ с рег. № ***, в резултат на което след необходими и извършени ремонтни операции за възстановяване на същия били подменени горивен филтър, дизелово гориво 28 литра, почистване на резервоара и горивопроводите, като размера на причинените имуществени вреди възлиза на 309,17 лв. с ДДС;

- служебен лек автомобил марка „***“, модел „***“ с рег. № ***, в резултат на което следвало да се извършат ремонтни операции за възстановяване на 4 бр. разпръсквачи горивни дюзи, хидравлична глава помпа, регулатор на налягането на помпата, смяна на горивен и маслен филтър, дизелово гориво 48 литра, подмяна на маслото на двигателя, почистване на резервоара и горивопроводите, извършена диагностика на горивна помпа и дюзи, проверка и настройка след ремонта на помпата и дюзите, като размера на причинените имуществени вреди възлиза на 3924,95 лв. с ДДС или общ размер на причинените имуществени вреди в размер на 4234,12 лв. с ДДС.

За да стигне до този извод основният съд е обсъдил и се е позовал на събраните на досъдебното производство и в съдебните заседания гласни, писмени и веществени доказателства, а именно: показанията на свидетелите мл. сержант С. М. (л. 67-73 от делото), полк. Г. Г. (л. 73-77 от делото), полк. М.А. (л. 78-82 от делото), полк. С. Б. (л. 82-85 от делото), И.И. (л. 105 от делото), старшина Р.М. (л. 106-110 от делото; както и показанията му от досъдебното производство, в приобщените им части по надлежния ред, на л. 17-18, т. 2 от ДП), ст. сержант Б. И. (л. 110-113 от делото), гл. старшина Е. И. (л. 125-127 от делото) и гл. старшина К. С. (л. 127-130 от делото); заключенията на назначените по делото експертизи – заключението на

комплексната автотехническа и оценителна експертиза, изготвена от вещото лице С. Д. (л. 85-92, т. 2 от ДП) и заключението на физико-химичната експертиза, изготвена от вещото лице А.П. (л. 108-111, т. 2 от ДП); както и от останалите писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, приобщени по надлежния ред по делото (с протоколни определения на л. 133-135 от делото).

След задълбочен и внимателен анализ на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства настоящият въззивен състав намира първоинстанционната присъда за правилна и законосъобразна, а доводите в жалбата, допълнението към нея и в пледоарията на защитата на подсъдимия за неоснователни.

По делото са събрани необходимите доказателства, които са дали възможност на съда правилно да оформи вътрешното си убеждение, което е отразено в мотивите. Те от своя страна са обосновани, изчерпателни и кореспондиращи с приетата фактическа обстановка и формалната логика. Изготвени са съгласно изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК и в тях съдът по убедителен начин е отговорил на въпросите по чл. 301, ал. 1 от НПК. Мотивите са аналитични и позволяват на страните и на въззивната инстанция да проследят начина, по който е формирано вътрешното убеждение на съда.

Приетата от съда фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция, която не счита за нужно да я преповтаря.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че обвинението се доказва по един безспорен начин с оглед показанията на свидетелите по делото, заключенията на двете експертизи и всички останали писмени и веществени доказателства, посочени по-горе.

Безспорно е, че показанията на свидетеля мл. с-т С. М. (л. 67-73 от нохд № 28/2025 г. на Военен съд – София) пряко уличават подсъдимия в извършване на деянието по чл. 216, ал. 1, алт. 2 от НК. Този свидетел е пряк очевидец на изсипването на около половин пакет захар от подсъдимия на 03.05.2024 г. около 17.30 часа в резервоара на лек автомобил „*** ***“ № ***. Нещо повече, пред него подсъдимият изрично е заявил намеренията си да изсипе остатъка от пакета захар и в резервоара на лек автомобил „*** ***“ № ***, на което свидетелят М. се противопоставил. Подсъдимият посочил и причината за действията си пред този свидетел, а именно, че е получил ДМС в намален размер за месец април 2024 г. Този факт се подкрепя от приложените по делото докладна записка –л. 119-121, том 5 от досъдебното производство и писмо от *** –л. 4-5, том 4 от досъдебното производство. Макар свидетелят М. да не е видял с очите си изсипването на остатъка от пакета захар от подсъдимия в резервоара на втория автомобил, правилно първоинстанционният съд е приел, че именно той е извършил това незабелязано от колегата си с оглед изявеното гласно намерение за това пред

него. Свидетелят М. също така в показанията си сочи, че след посещението на горепосочената дата заедно с подсъдимия на магазин „***“ е видял пакета захар на задната седалка на ***-та, с която се придвижвали, който преди това го е нямало т.е.той е бил закупен от подсъдимия при посещението в магазина. Правилно първоинстанционният съд изцяло е кредитирал показанията на свидетеля М.. По делото няма никакви данни този свидетел да има причина (например влошени отношения), за да уличава подсъдимия в нещо, което той не е извършил.

Ето защо въззивната инстанция също като първоинстанционния съд счита, че авторството на деянието – изсипването на захар в резервоарите на двете служебни коли на ***, безспорно е доказано, че е извършено от подсъдимия бивш сержант З. И.. В заключението на физикохимичната експертиза от досъдебното производство се посочва ,че и по трите изследвани обекта-памучен тампон,пластмасова чаша и отрязана пластмасова бутилка, откритите бели кристални вещества представляват захароза ,която е най-разпространената форма на рафинираната захар, наричана още бяла или трапезна захар. Това се подкрепя и от приложените по досъдебното производство докладни записки и дефектовъчни ведомости касаещи двата инкриминирани автомобили – л. 8-9 и л. 11-12, том 1 от досъдебното производство. Показанията на свидетеля М. се подкрепят от показанията на свидетелите Р.М., И.И., Е. И. и Г. Г., дадени пред първоинстанционния съд относно намерената захар (бяло кристално вещество) в резервоарите на автомобилите, посочени по-горе, съответно на 08.05.2024 г. за ***-та и на 13.05.2024 г. за **. Свидетелят М. изрично сочи в показанията си, че захарта, открита в ***-та е събрана в чашка и е предадена на свидетеля полк. Г. Г.. Същото е сторено и по отношение на бялото кристално вещество, открито в резервоара на *** (л. 106-л.110 от нохд № 28/2025 г. на Военен съд – София). Свидетелят И.И. също в показанията си посочва за откритото бяло кристално вещество, наподобяващо захар в ***-та (л. 105 от нохд № 28/2025 г. на Военен съд – София). В тази насока са и показанията на свидетеля Е. И., също присъствал на откриването на бялото кристално вещество в резервоара на лекия автомобил „***“ (л. 125-127 от нохд № 28/2025 г. на Военен съд – София). От показанията на свидетелите, открили това вещество в двата автомобили става ясно, че то е сложено в пластмасови чаши (едната от които е отрязана част от бутилка) и предадено на свидетеля полк. Г. Г. от **. Същият в следствие с протокол за доброволно предаване от 14.02.2025 г. (л. 38, том 2 от досъдебното производство) го предава на военния следовател. Такова бяло кристализирано вещество е открито и от военния следовател в гърловината на резервоара на л.а. *** което е отразено в изготвените от него протоколи за оглед на вещественни доказателства-л. 22-28 и л.36, том 2 от досъдебното производство.Всичко това е посочено в мотивите на атакувания първоинстанционен съдебен акт и правилно първоинстанционният съд е преценил, че веществените доказателства, посочени по-горе – откритите бели кристални вещества в резервоарите на двата автомобили, са приобщени по

делото по надлежния ред.

Действително, с постановление на военен следовател (т. 2, л. 46 от досъдебното производство), е възложено на *** диагностика и разглобяване на части и детайли на инкриминирания лек автомобил „***“ с цел установяване дали има повредени, блокирани или дефектирали такива. В тази насока защитата по делото сочи, че не е било редно това да се възлага на служители на *** като ощетено юридическо лице. Настоящият съдебен състав счита за съвсем нормално пострадалото лице (в случая юридическо) да установи дали има щета по инкриминираните автомобили и ако има, да сигнализира за това компетентните органи. Ето защо въззивната инстанция не приема, че е допуснато процесуално нарушение в случая, още повече, че щетите и повредите по двата автомобила са установени категорично и от заключението на комплексната автотехническа-оценителна експертиза (л. 85-92, том 2 от досъдебното производство). Тази експертиза изрично посочва, че щетите по ***та са в размер на 309,17 лева, а за *** 3924,95 лева или общо 4234,12 лева и конкретно са посочени повредените детайли и части, увреденото гориво, разходите и трудът, положен за подмяната им, включително ДДС, тъй като същите се явяват щетите по колите до пълното им възстановяване към първоначалното фактическо положение – преди действията на подсъдимия довели до повреждането им. В този смисъл настоящият съд не приема аргументите на защитата, че неправилно ДДС е добавено към стойността на вредите по обвинението и че увреденото гориво и почистването на части не били вреди.

Въззивната инстанция изцяло споделя доводите в мотивите на основния съд за изключване от доказателствената маса на показанията на свидетелите М.А., С. Б. и К. С. в частта им, в която заявяват, че са разбрали за причастността на подсъдимия към деянието от проведената вътрешна проверка в *** по случая. В тази насока са изложени достатъчно аргументи, поради което настоящият съд не счита да ги преповтаря. Цялата документация от служебната проверка на *** по случая правилно не е ползвана от основния съд при постановяване на присъдата. Само като факт е посочено във фактическата обстановка, че в резултат на проверката подсъдимия е уволнен дисциплинарно от ***-л77-84, том 1 от дос. производство.

В заключение следва да се посочи, че са правилни доводите на основния съд за това, че двата автомобила са повредени от изсипването на захар в горивните резервоари от страна на подсъдимия. Повреждането е типично резултатно престъпление и в случая е довело до такова изменение в субстанцията (структурата) на вещта – в случая двата автомобила, което я прави временно или частично негодна за използване по нейното предназначение. В случая лекият автомобил „***“ е бил със запушена гърловина на резервоара, водещ до невъзможност да бъде зареден с гориво и да се ползва нормално, докато при лекия автомобил „***“ повредата се е изразила в блокиране на двигателя по време на движение, което е наложило да бъде прибран в *** с репатриращ автомобил. Това са последиците от

изсипването на захарта от страна на подсъдимия в гърловините на резервоарите на тези два автомобила.

Наказанието, наложено от първоинстанционния съд – една година лишаване от свобода условно с три години изпитателен срок е правилно, справедливо и обосновано. Съобразени са както смекчаващите отговорността обстоятелства - чистото съдебно минало, трите награди по време на службата на подсъдимия, така и отегчаващите такива – недобрите характеристични данни и наложените му дисциплинарни наказания. Правилно основната инстанция е приела, че в случая не е налице както маловажен случай, така и малозначителен такъв и въззивната инстанция възприема изцяло доводите изложени в тази насока. Не са налице основания да се приеме ,че размера на наложеното наказание е твърде висок, както сочи защитата на подсъдимия и следва да бъде намален.

Основният съд правилно се е произнесъл за веществените доказателства по делото, като е разпоредил връщане на *** на лекия автомобил „***“ № *** заедно с разглобените му части и детайли, източено гориво и стартерен ключ и източеното гориво от лекия автомобил „***“ № ***. Обосновано и правилно е разпоредено веществените доказателства без стойност – тампон и две пластмасови чаши да бъдат унищожени след влизане в сила на присъдата.

Разноските по делото (612,01лева) правилно са присъдени да бъдат заплатени от подсъдимия в полза на държавата по сметка на Военно-окръжна прокуратура – София.

При извършената служебна проверка, настоящата инстанция намери, че при разглеждането на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правата на страните по делото и че липсват основания за отменяне или изменяне на присъдата.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК, Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 6/08.10.2025 г., постановена по нохд № 28/2025 г. на Военен съд – София.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано и протестирано пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____